

Column: Een bestuursjaar, hap slik weg?

“Was dat je avondeten?”, vroeg een bestuurder van één van onze lidverenigingen in de trein op weg naar Groningen. Ik nam net de laatste hap van mijn AH seizoenssalade. “Ja, eigenlijk wel”, antwoordde ik. Ook vanavond was er praktisch geen tijd om rustig te eten, waardoor we genoodzaakt waren een snelle hap te halen op het station en deze vervolgens in onze vertrouwde geel-blauwe limo naar binnen te werken. Lekker, tussen alle andere spitsreizigers. De verrassende marketingstrategie van de Albert Heijn brengt dan nog wat seizoensgebonden afwisseling in mijn avondeten.

Ik kan wel zeggen dat een avond als deze kenmerkend is voor de eerste twee maanden van mijn bestuursjaar bij de Landelijke Kamer van Verenigingen. Met ons kantoor aan de Boothstraat in Utrecht als centraal punt, reizen we van hot naar her voor allerlei afspraken, congressen of constitutieborrels. Ga in een willekeurige studentenstad op een bankje langs het spoor zitten en je komt geheid een LKvV'er tegen, met waarschijnlijk net een maaltijdsalade of juist BigMac achter de kiezen.

In een speertempo leren we nieuwe mensen kennen en komen we in situaties terecht waar je als ‘gewone’ student niet zomaar bij betrokken wordt. Uitdagend! Je stort je erin, maar wat kun je precies verwachten? Met name in het begin word je herhaaldelijk in het diepe gegooid en dien je op eigen kracht met je gezonde verstand jezelf te redden. En daar ligt naar mijn idee de charme van een bestuursjaar. In geen andere ‘werkomgeving’ krijg je namelijk zoveel kansen om ervaring op te doen, van je fouten te leren en zo je hoofd boven water te houden.

Veelbelovend allemaal, maar kijkend naar de toekomstige onderwijswetgeving krijg ik de kriebels. Bezuinigingen in het hoger onderwijs maken dat studenten straks misschien als zielige visjes op het droge liggen te spartelen en alleen de studenten met geld kunnen blijven zwemmen. De negatieve gevolgen van de Langstudeerboete en bezuinigingen op het Profileringsfonds werden dit jaar al opgemerkt: minder animo voor fulltime bestuursfuncties. In enkele steden wordt er flink gekort op de beurzen en moeten studentbestuurders met fulltime functies alsnog minimaal 30 studiepunten behalen. Is dit een grap?

Volgens deze universiteiten is fulltime besturen niet meer van deze tijd. Bestuurswerk moet vervuld worden naast de studie en niet in de plaats van de studie. Naar mijn idee een zorgelijke ontwikkeling. Om je volledig in te kunnen zetten en sterk in je schoenen te staan is vrijstelling van studie gerelateerde activiteiten noodzakelijk. Daarbij zitten er heel wat haken en ogen aan een organisatiestructuur waarbinnen kleine parttime commissies ineens grote bestuurstaken op zich moeten gaan nemen. Op het moment zijn we, samen met de Plaatselijke Kamers van Verenigingen, aan het inventariseren hoe het per stad gesteld is met de verdeling van het Profileringsfonds en hier ons hier vervolgens, waar mogelijk, in te zetten om het fulltime besturen te waarborgen.

Ook in Den Haag voeren we een sterke lobby om een tsunami van bezuinigingen in te dammen. Denk hierbij aan het voorstel Collegegeldvrij Besturen. In een brief aan de Tweede Kamer betoogt Halbe Zijlstra persoonlijk geen voorstander te zijn van het plan, maar geeft hij de Tweede Kamer de ruimte om met een initiatief wet te komen. Gelukkig is er volgens ons een meerderheid te vinden in de Kamer voor dit voorstel. Het grootste minpunt aan het huidige plan is dat lenen bij de DUO voor studentbestuurders niet mogelijk is. Hierdoor kunnen studentbestuurders weliswaar aanspraak maken op een vergoedende bestuursbeurs van de onderwijsinstelling, maar deze is onvoldoende dekkend voor hen om een volledig bestuursjaar te financieren.

Ten slotte speelt nog steeds, samen met het ISO en de LSVb, de rechtszaak tegen de staat omtrent de Langstudeerboete. Omdat de wet in strijd is met onder andere rechtszekerheidsbeginselen, wordt mede door advocatenkantoor Stibbe een bodemprocedure aangespannen. Er zit schot in de zaak, maar de rechtsgang kan lang duren, dus geduld dient een schone zaak te zijn.

Kortom, heel wat roering in onderwijsland en zo zullen dus wij, net als menig studentbestuurder, nog herhaaldelijk in het diepe worden gegooid en het daarbij moeten doen met de snelle happen in de trein. Ik verheug me nu al op de winterseizoenssalade, natuurlijk afgewisseld met een goede borrel. Het wordt een mooi jaar.

Loes Rosendaal
ab Actis van de Landelijke Kamer van Verenigingen